

DUMINECA

Organ de propagandă religioasă și morală
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Bucuroul de distribuire: **Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25**

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Postul mare.

În istoria omenirii este un punct culminant: viața și faptele lui Isus. Istoria omenirii se începe cu lacrimile vărsate la gonirea omului din Paradis, pentru că dacă n'ar fi păcătuit n-ar avea nici istorie iar vremurile dinaintea lui Hristos sunt pline de așteptarea lui. Orice se petrece în era preistorică și în evul vechiu, oricât de mare să fie sălbătăcia străbunului nostru din vizuini sau din codru și oricât de îngrozitoare abaterile păgânismului din evul vechiu dela idealul moral, în toate se poate afla nostalgia după ceva mai bine, dorința de a se ridica din noroiu, visul despre Mântuitorul lumii.

Isus a venit, Răscumpărarea lumii a fost făptuită. Lumea este salvată. Blestemul păcatului strămoșesc este ridicat prin sac-

ramentele Noului Testament. Ce vine după Isuse, sau fructul Răscumpărării, sau dovadă limpede scrisă cu sângele și lacrimile omenirii că actul Răscumpărării nu se poate desocoti, că omul răscumpărat nu poate nepedepsit să decadă până la idololatrie, fie idolii lui oricât de moderni: viteza, progresele tehnicii, ideea despre egalitate între oameni, fericirea rasei umane etc.

Dacă cunoaștem în baza istoriei însemnătatea, mai mult ca copleșitoare, a Răscumpărării față de celelalte evenimente istorice așa numite „mari”, atunci nu ne vom mira, ca Biserica se îngrijește ca șapte săptămâni, în decursul postului mare, să contemplăm faptele lui Isus, să ne ocupăm de învățăturile lui sublime, pecetluite pe lemnul Crucii. În săptămâna patimilor să-l petrecem dela Muntele Măslinilor până la Calvar,

să răbdăm, suferim și să murim cu El. Numai așa vom putea să savurăm bucuria Învierii în toată măreția ei.

Iar dacă ne ocupăm în acest timp cu viața lui Isus, nu ne va părea lung Postul mare nu ne va fi greu ca să renunțăm la petreceri și vom ține postul prescris de Biserică. Vom fi doritori să suferim și noi măcar puțin în amintirea suferințelor care a întrecut orice măsură omenescă și prin abnegațiile aceste mici și contemplația suferințelor lui Isus vom ajunge la căință sinceră, din care va răsări înfloritor viitorul nostru. I. B.

A apărut:

„Fecioara înțeleaptă”
de Dr. Irina Berinde. Se poate comanda pentru 25 Lei la Librăria Asociațiunii-Sighet sau la autoare Sighet Str. Dr. Ilie Mariș 33.

Fragment dintr'o conferință.

(Urmare)

Se impune forțelor fizice, se adresează furtunii de care e sigur că va fi ascultat: „și sculându-se a certat vântul și a zis mării: „taci, contenește-te“. Și a stătut vântul și s'a făcut liniște mare. Cu un gest, cu un cuvânt scoate dracii, dă bolnavilor sănătate, infirmilor vlagă, morților viață, apele se întăresc sub picioare, satură mii de oameni cu câteva pâni și pești.

* * *

Viitorul care este al lui Dumnezeu este al Lui. Vede în amănunțime tot ce va veni, știe tot ce vor suferi apostolii. Explică trecutul: sintetizează în persoană tot ce se scrie în istoria Evreilor despre Mesia. De altfel în Vechiul Testament e o sete adâncă după dreptate, după sfințenie.

Se dă omenirii primitive făgădueli de eliberare, se precisează mereu figura celui ales. Profetii i-au atribuit „spiritul lui Iehova“ spirit de înțelepciune în inteligență, spirit de sfat și de forță, spirit de cunoaștere și de teamă de Iehova, numindu-l prințul păcii, re-

gele pacific care intră în oraș pe un măgăruș, preotul care oferă sacrificiul plăcut, păstorul devotat poporului său, fiul omului în simpatie profundă cu natura omenească și totuș așezat la dreapta Celui vechiu în zile. Vicar al lui Dumnezeu pe pământ, așa de intim unit cu el, că acțiunea să părea că se confundă cu cea divină, Mesia trebuia să stabilească un regat de sfinți, să răspândiască darurile spiritului, să fondeze o alianță nouă, gravată nu pe stâncă ci în sângele inimilor.

Această afusiune de spirit făgăduită timpurilor mesianice ar fi așa, că ar nimici barierele particularismului național.

În acest vechiu testament erau și presimțiri de durere. Eliberatorul anunțat, mântuirea Israelului și lumina națiunilor, servitorul lui Iehova își dă viața pentru păcatele tuturor și prin moartea sa capătă iertarea mulțimilor. Ascensiunea spre sfințenie și dreptatea făgăduită trebuie să se facă prin treptele durerii. În epoca însă când

Isus apare, Evreii nu mai vedeau nimic decât gloria pământească, visuri de mărire terestră.

* * *

Dar Isus se impune inimii noastre, conștiinței, e acasă la dânsul în inimile noastre. Dumnezeu a voit să ne arate că omul poate trăi o viață superioară și prin moarte să intre în lumină.

Viața Lui e însă-și învățătura Lui, e însă-și Evanghelia.

Om cuprins de învățăturile Lui nu mai este un suflet mort ci viază, rodește căci a venit în contact cu Dumnezeu, cu spiritul creator: „Eu sunt viața“. El, Dumnezeu omul a devenit programul omenirii, e renașterea lumii. El e calea noastră urmându-l, trăim ca dânsul, ne făurim o inimă de fiu de Dumnezeu, e o tărie pentru Dânsul.

El ne-așteaptă la capătul căii, la capătul vieții noastre.

O. C.

(Va urma)

Citiți și răspândiți

„Dumineca“

Despre credință

DIALOG

(Urmare)

— Oamenii judecă, ca oameni nepricepuți și necredincioși. Unii oameni socotesc că credința e ca vaca pe care o duci la târg să o vinzi ca să cumperi alta mai ieftină. Ei fac târg și din credință. Nu să gândească la pierderea sufletească și se cugetă la aceea că câștigă o zi de lucru pe care n'a trebuit să o facă, sau o măsură de cucuruz pe care n'a trebuit să o dea. Să poate că vor câștiga, dar Isus a zis: „Ce folos este omului de ar câștiga toată lumea, iar sufletul său îl va pierde”.

— Ai drept frate Petre asta e câștig lumesc și pierzarea sufletului. Eu încă zic că nesocotit om e acela, care schimbă credința ca haina din spate.

— Stăi, stăi vere Nicolae, să nu greșești. Credința e iertat să o schimbi și trebuie să o schimbi, dar numai atunci, când ai fost într-o credință rățăcită și ai aflat pe cea dreaptă. Atunci ești dator să treci în cea dreaptă; dar când părăsești pe cea dreaptă și treci în cea nedreaptă ești fiul pierzării. În cea nedreaptă te poți tot ruga, poți să te tot spovedești, să-ți faci deslegări, să ascuți la slujbe, pentru tine mântuire nu mai este.

— Măi Petre mare vorbă ai grăit. Și eu socotesc, că numai o religie e cea adevărată. Numai una e bună nu toate, că și sfântul Pavel zice: „Un domn, o credință, un botez”. Ei, dar

acuma sunt multe credințe, nu nu numai una, dar oare se poate cunoaște care e cea adevărată?

— Sigur că să poate cunoaște. Domnul Hristos tocmai ca să o cunoască oamenii, ia pus anumite semne. Fiindcă ni se scurtă calea și trebuie să ne despărțim, eu îți spun numai un semn.

Isus a spus că adevărații credincioși vor fi „o turmă și un păstor”. Până a fost El pe pământ, El a fost păstorul și cei ce au crezut în El turma. Ca după înălțarea lui la ceriu să fie tot o turmă și un păstor, el a pus pe apostolul Petru în locul lui păstor; a zis cătră el „Paște oile mele, paște melușii mei”.

Dacă a murit păstorul Petru, în locul lui a urmat altu și altu, până în ziua de azi. Păstorul acela e Papa dela Roma. El e urmașul apostolului Petru, căci Petru în Roma a păstorit mai pe urmă și acolo a și murit.

— Așadară unde e Păstorul rânduit de Hristos, acolo e turma adevărată.

— Așa e vere Nicolae; unde e păstorul acolo e turma. Noi catolicii suntem o turmă și un păstor precum a zis Hristos. Nici calvinii, nici ortodocșii nu au Papă, nu au un cap un păstor al turmei nu sunt o turmă și un păstor. Dacă cineva vrea deci se afle care e credința cea adevărată, o poate ușor afla.

— Înțeleg. Adevărata biserică a lui Hristos e aceea, în fruntea căreia stă Papa urmașul celui dintâi păstor a lui Petru. Dar frate Petre când am fost la târg la Sighet m'am întâlnit cu un ortodoc din Cornești: acela mi-a spus, că păstorul și capul lor e Hristos.

— Vere Nicolae, Hristos e capul nostru al tuturor, dar el a voit să avem și un păstor, un cap, pe care să-l vedem. Când evreii au ieșit din Egipt și au călătorit 40 ani prin pustia Arabiei, Dumnezeu însuși le-a fost conducător, și cu toate acestea, le-a pus și conducător văzut în persoana profetului Moisi.

— Ai drept frate Petre. Dacă e turma văzută trebuie să aibă și un păstor văzut. Vezi, eu nu am știut atunci ce să-i răspund la Corneșteanul acela, măcar multe verzi-uscate mia tocat. Cu una însă tot l-am prins.

S'a scăpat și mi-a zis, că noi catolicii credem că ieste purgator, adeca foc curățitor, măcar că numai rai și iad este. La început am cam stat pe găaduri, dar apoi mi-a venit în minte ceva ce am auzit cândva dela preotul nostru în biserică și i-am spus la ortodoxul meu două întrebări: Are lipsă sufletul care e ajuns în ceriu să-l ajutăm cu slujbe și cu rugăciuni? — „Nu” — „Oare cei din iad mai scapă vre-odată de acolo?” — „Nu” — „Apoi dară pentru ce vă rugați voi la prohoade dacă cel din ceriu nu mai are lipsă de rugăciune iar pe cel din iad nu-l poți ajuta cu rugăciunea? Ortodoxul meu sa simțit incolțit:

a început să vorbească de vreme, de soare de ploaie și sa cam dus de cătră mine.

— Iată singur ai ajuns la cale frate Nicolae. De altcum nu-ți trebuie alta, decât să îți seamă, că unde e Păstorul rânduit de Hristos, acolo e turma lui Hristos. Acolo nu e rătăcire dela adevăr, că Hristos își luminează păstorul rânduit de el, ca să nu ducă turma în rătăcire.

— Așadară religia catolică e cea adevărată, iar cei de alta credință sunt oi rătăcite.

— Sigur, oi rătăcite, desertori.

— Dar ui-te și ei au crucea evangelia și slujba ca noi.

— Aceste le au ca noi, dar nu au credința ca noi, că a lor ori nu e întreagă ori nu e adevărată. Intreagă nu-i că dela anul 1052 de când sau rupt de cătră biserica catolică, ei nu mai cred că Papa e capul văzut al bisericii lui Hristos și că este purgator. Nu e nici adevărată că vezi cum strică legea căsătoriei așezată de Isus Hristos.

— Eu frate Petre am văzut oameni sărăciți de crișme de advocați, de căutarea cu doctorii dar nu am văzut om rămas sărac pentru că a plătit preotului plata. Nici nu am auzit, ca preot de al nostru să fi dat pe cineva în judecată, că nu ia plătit un prohod sau ziua de lucru, dar am văzut și la adunarea dela George că tocmai aceia făceau gura mare, cari nu au dat preotului cele ce să cerea.

— Vere Nicolae, înainte de Hristos evreii, din porunca lui

Dumnezeu, trebuia să deie zeceaiulă, adică a zecea parte din tot ce aveau pentru biserică și preoți. Nouă nu ni se cere atâta; nu pot să mă plâng, ci dimpotrivă dacă preoții ne dau cele sufletești, se cuvine să-i grijim cu cele trupești, cu cele ale traiului. În sfârșit oricum am socoti, ei tot mai mult ne dau, pentru că cele sufletești

sunt mai de preț decât cele trupești.

— Ai drept frate Petre. De acum voiu și să-mi fac datoria și față de preot și față de religia mea catolică. Mai bucuros voiesc să fim o oiță slabă în turma păstorită de Petru, decât o oaie grasă dar rătăcită.

— Amin și Dumnezeu să-ți ajute frate Nicolaie!

P. Lucian Pop

Mărturisirea este o binefacere.

„Fericiți sunt cei curați cu inimă, că aceia vor vedea pe Dumnezeu” zice Isus Domnul. Și cum grăim noi? Este sigur că ne spălăm zilnic, ca să avem trupul nostru curat. O gospodină ar obține un rău certificat, dacă nu ar mătura zilnic în casă și dacă din când în când nu ar face curățenie temeinică în locuință.

Oare curățenia inimii și sufletului nu este mai necesară? Ea ne asigură deja aici pe pământ o bună conștiință, pace și bucurie și ea este o condiție pentru fericirea veșnică. De aceea trebuie să fim mereu înaintea ochilor cuvintele de mai sus, pe cum și avartismen-tul plin de bunăvoință: *Marta, Marta, te silești și la multe te gândești (de ale casei) ci numai un singur lucru trebuie, anume silința spre sfințirea sufletului și: ce va folosi omului, dacă va dobâadi iumea întreagă și își va pierde sufletul său. Față de suflet și trup avem îndoită*

obligație: a-i spăla cât de des și a-i menține în curățenie.

Sfântul post ne zorește, ne îndeamnă la spălarea sufletului nostru.

Ca să ne putem menține inima și sufletul în curățenie, trebuie să medităm zilnic. Din când în când avem însă nevoie de o curățenie temeinică în toate colțurile și unghiurile sufletului, să cercetăm toate gândurile, poftele, vorbele și faptele noastre. Aceasta se întâmplă în sfânta.

Spovedanie.

Este poruncit peste tot în timpul Paștilor, este însă necesar de câte ori cădem în păcat greu și este folositor cât mai des. Un negustor bun nu se îndestulește cu bilanțul anual, ci întocmește socoteli din lună în lună, ca la timp să vadă, dacă nu-i merg rău lucrurile. Cât de fericit va fi el, dacă va observa, că creditorii lui au scăzut datoria apăsătoare! Așa un creditor bun este Dumnezeuul nos-

tru. Pentru că cea mai apăsătoare datorie este păcatul iar sancționarea păcatului este : iadul... și totuș în modul cel mai ușor ne putem scăpa de el, *dacă în mod leal ne căim, îl mărturisim sincer și dacă ne propunem firm, că ne vom îndrepta vieța.* Iată binefacerea supranaturală a spovedaniei.

Nesfârșită este bunăvoința și îndurarea lui Dumnezeu. Cât de puțin ne cere pentru iertarea păcatelor! Și cât de înfricoșată va fi răspunderea acelor, cari nu se grăbesc la mărturisire și nu se folosesc de acest minunat mijloc de împăcare cu Dumnezeu și de liniștire a conștiinței.

* * *

Dacă noi zicem, că nu avem păcate, ne înșelăm pe noi înșine, nu avem dreptate. Dacă însă recunoaștem păcatele noastre, milostivul și dreptul Dumnezeu ne va ierta păcatele și ne va curăți.

* * *

Misiunile sfinte din postul mare s'au deschis. Seria misiunilor a început în Iapa și Sarasău, două parohii din imediata apropiere a Sighetului. Cele din Iapa sunt conduse de Păr. *Leo Manu* egumenul Mănăstirei Nicula, iar cele din Sarasău de păr. *I. Gârleanu*, franciscan din Oradea.

Oficiul protopopesc gr. cat. român al districtului Sighet. Nr. 151—1937.

Cătră Veneratul Cler din District.

Prin aceste se convoacă sinodul protopopesc de primăva-

ră pe ziua de 6 Aprilie (Marți) a. crt. la orele 8'30 în localul Agrului. (Piața Unirii nr. 25) din Sighet.

Program :

1. La orele 8'30 sf. Liturghie. Înainte de Liturghie preoții se vor mărturisi. Va predica On. Octavian Pop, din Berbești, (supleant Onoratul Alexandru Ckindriș din Cornești.

2. Deschiderea sinodului.

3. Apel nominal.

4. Designarea membrilor verificatori.

5. Justificarea absențelor de la sinodul de toamnă.

6. Citirea și luarea la cunoștință a grațioaselor ordine Episcopale.

7. Se va citi înaltele ordine de interes comun.

8. Se vor citi disertația designată pentru sinodul de primăvară. Disertant : Onoratul Petru Pop din Nănești (supleant onoratul Gheorghe Moldovan din Sarasău).

9. Rapoartele religioase morale. Discuție.

10. Căzul de conștiință. Discuție.

11. Designarea diserantului și a predicatorului pentru sinodul de toamnă.

12. Eventuale propuneri.

13. Inchiderea sinodului.

Dispoziții generale.

1. Rapoartele se vor înainta până la 5 Aprilie a. crt. oficiului protopopesc, conformându-se preoții dispozițiilor în vigoare.

2. Preoții vor aduce—neconștientat — odăjdii și liturghicon.

3. Masa comună este obligatorie.

4. Preoții vor respecta punctozitatea.

5. Absențele în caz de boală se vor justifica cu certificat medical.

Sighet la 17 Martie 1937.

protopop-vicar orator-districtual
Ștefan Popp Darie Vlad

Puterea spovedaniei.

În cartea părintelui Iosef Spieler intitulat „Licht und Schatten“ citim : Părintele Iosef Massman povestește despre tinerii creștini din misiunea Kamerun (Africa) următoarele : creștinii noi din misiune sunt foarte bucurători de sf. sacrament al spovedaniei. Nu departe de misiunea catolică, mai este și o misiune protestantă. Credincioșii ambelor Biserici adesea se întâlnesc și discută între ei învățăturile primite. Într'o zi catolicii negrii au povestit protestanților negri despre marele dar, că anume prin spovedanie li se iartă păcatele. Protestanții nu mult au stat pe gânduri, au plecat la predicatorul lor și au zis : și noi facem multe păcate, cași catolicii, dar noi nu avem pe nimeni, cine să ni le ierte. Predicatorii au expus din nou învățătura protestantă, că anume ajun-

ge credința pentru acest scop, însă negrii nu le-au dat crezământ. Într'o adunare anume convocată de căpeteniile și bătrânii lor cu unanimitate au cerut spovedanie, ca să fie tot atât de norocoși, cași catolicii. Și de fapt, negrii protestanți au părăsit misiunea lor pentru ca să se poată mărturisi.

Nu lăsați :

1. O zi fără rugăciune,
2. o Duminică fără Liturghie
3. zi de post fără post
4. Paștile fără spovedanie.

~~~~~  
 Pentru comitet răspunde : Titu Berinde  
 ~~~~~

O carte bună Ch. Quenet. Unitatea Bisericii. Traducere din limba franceză de Iverna (Săbăoani. Tip. Serafica). Vreți să citiți cum s'au desbinat bisericile orientale disidente și vreți să cunoașteți procesul lor de reunire? Vreți să înțelegeți trăsăturile caracteristice din istoria bisericilor bizantine și cultul și dogma propusă de ele? Citiți cartea de mai sus. Prețul lei : 15.

Rugăm pe cititorii noștri, ca să-și amintească de apelul nostru anexat la numărul trecut. Dacă vrem să schimbăm gazeta în mai bună, avem nevoie de sprijinul material al celor înțelegători. Deci din nou Vă rugăm, plătiți abonamentele.

Intre multe rele și o picătură de bucurie. Gazetele anunță, că șefii „Masoneriei Naționale de rit scoțian” în fața Patriarhului și a reprezentanților cultelor catolice au cerut declarația lor de autodisolvare.

La acest pas au ajuns cu siguranță în urma presiunii opiniei publice, care din zi în zi tot mai mult cere disolvarea tuturor asociațiilor secrete. Guvernul a răspuns acestui început printr'un decret, prin care se declară de disolvate și celelalte rituri ale masoneriei românești și anume : Francmasoneria Română-Unită, care a fost compusă din lojele : Marele Orient și Loja Națională.

De început e și aceasta ceva. Întrebăm însă oare puternicele loje, în fruntea cărora sunt persoane politice sus puse, sub masca disolvării nu vor continua și mai departe munca lor de distrugere?

Calendar săptămânal.

21—27 Martie 1937.

21. Duminica I. din post
ap. Evr. 11, 24. Evg. Ioan 1, 44
C. Iacob † 82
22. Luni M. Vasiliu † 362
23. Marți M. Nikon † 250
24. Mercuri C. Zaharie
25. Joi Bunăvestirea
ap. Evr. 2, 11. Evg. Luca 1, 24
26. Vineri Arh. Gavril
27. Sâmbătă C. Matrona

Primăvara se începe în 21 la ora 1.45.

25 Martie. Bunăvestire.

Tropar vers 4. Astăzi este începutul mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac : Fiul lui Dumnezeu fiu al Fecioarei se face și Gavril darul binevestește. Pentru aceasta împreună cu dânsul să strigăm Născătoarei de Dumnezeu : Bucură-te cea plină de dar, Domnul este cu tine.

